

Az EGSZB 2018. évi februári ülésének véleményeiből

Az egészségügyi ágazat – különösen az e-egészségügy – valószínűleg a leggyorsabban növekvő európai ágazat.

A kérdés lényege egy hagyományos iparág gyors átalakulása a digitalizálás és az Ipar 4.0 következtében is alapjaiban megváltozó szektorrá. Ahogy a digitalizálás és az Ipar 4.0 egyik mozgatórugója az ügyféllel/fogyasztóval való kapcsolat, az egészségügyi ágazatban az egyes betegek jóléte – a betegközpontú modellek – ösztönzi a változást, az interaktív technológiai lehetőségek nagyfokú bővülésének segítségével.

Európa hosszú ideig világelső volt a gyógyászati ágazatban. Ezt a helyzetét immár – úgy gazdasági, mint pénzügyi értelemben – komolyan fenyegeti az USA, India és Kína. Szétaprózódott belső piac, a tagállamok közötti minőségi különbségek, a nemzeti előjogok miatti politikai akadályok, eltérő nemzeti innovációs programok, hiányzó egységes normák, a felhasználható óriási méretű adathalmazok és az európai szellemi tulajdon-jog hiánya az okok. Továbbá a klinikai gyakorlatokra vonatkozó tagállami iránymutatások közötti jelentős eltérések, általánosabban pedig különféle szabályozási és jogalkotási különbségek az egész kontinensen. Ezért az EGSZB ajánlja:

- Az európai intézményeknek elő kellene segíteniük a gazdasági eredményeket, az innovációt, a digitalizációt és a hatékony közbeszerzést, és ezzel párhuzamosan támogatniuk kellene az orvostechikai eszközök és ágazati termékek határon átnyúló kereskedelmét.
- Az EU iparpolitikáját közös nemzeti és uniós kompetenciákra kellene építeni az EUMSZ 168. cikkének keretében. Hasonlóképpen, támogató jellegű uniós innovációs politikákat kellene kidolgozni. Az uniós

forrásokot – a Horizont 2020-at és másokat – megfelelően kell koordinálni, és össze kell őket kapcsolni a nemzeti programokkal.-

- Az iparág jelentősen profitál majd a digitális egységes piaci stratégiából. Elő kellene mozdítani a (nagy) adathalmazok Unión belüli szabad áramlását a betegek személyes adatainak, illetve adataik biztonságának a tiszteletben tartásával.
- A közbeszerzésnek fontos szerepe van a fejlett technológiájú projektek elindításában. Az Európai Bizottságnak, a 2014/12/EU irányelvvel összhangban, biztosítani kell a hatékony közbeszerzést az Unióban.
- A nemzeti megközelítések szélesebb kontextusán belül sok kezdeményezés indult regionális alapon is. Az Európai Bizottságnak elő kellene mozdítani a sikeres tapasztalatok megosztását. Bátorítani kell az állami és magán egészségügyi hatóságok közötti kétoldalú kapcsolatokat.
- Az európai szemeszternek és az országspecifikus ajánlásoknak (CSR) meg kellene vizsgálniuk azt is, hogy a technológiai változás milyen hatással van az egészségügyi rendszerek átalakulására.
- Az Európai Bizottságnak hatékony belső koordinációra kell törekednie. Elő kellene segítenie a párbeszédet és a fórumokat az egyetemek, a helyi önkormányzatok, a szociális partnerek és a gyógyászati technológiai ipar között. Ez példaértékű lehet az állami szereplők – például a nemzeti egészségügyi, ipari és pénzügyminisztériumok – és a magánszektor szoros együttműködése számára.
- Az emberi tényező mindennél fontosabb. A új egészségügyre és ápolásra történő áttérés nyitottságot és a professzionalizmus új formáit követeli meg az ipar minden szintjén, valamint az egészségüggyel és az ápolással kapcsolatos munka újratervezését teszi szükségessé. A megfelelő oktatási és képzési programok, illetve a jobb munkakörülmények és munkahelyek

biztosítása érdekében meg kell erősíteni az egészségügyi és szociális szolgáltatásokról szóló, 2006 óta folyó európai szociális párbeszédet évi éves növekedési jelentés (SC/50)

(Európa Bizottság felkérése)

A 2018. évi éves növekedési jelentés felvázolja a legsürgetőbb gazdasági és szociális prioritásokat, amelyekre az Európai Uniónak és a tagállamoknak a következő évben összpontosítaniuk kell.

A 2018. évi éves növekedési jelentés a beruházás, a strukturális reformok és a felelősségteljes államháztartás alkotta úgynevezett „bűvös háromszög” gazdaságpolitikai stratégiájára épül.

- Beruházásélénkítés a fellemdülés és a hosszú távú növekedés ösztönzése érdekében:
- Reformokkal a beruházásélénkítésért
- A strukturális reformok végrehajtása:
- A jól működő munkaerőpiacok és a korszerű jóléti rendszerek előmozdítása
- Esélyegyenlőség és munkavállalás
- Munkahelyteremtés és tisztességes munkakörülmények
- Szociális védelem és befogadás az egyenlőtlenség és a szegénység kezelése érdekében
- A jövő termék- és szolgáltatási piacainak kiépítése
- Felelősségteljes költségvetési politikák:
- Az egyes országok sajátos körülményeihez illeszkedő költségvetési politikák
- Hatékonyabb és méltányosabb adórendszer és jobb minőségű közkiadások

A 2018. évi éves növekedési jelentés a szociális jogok európai pillérét bevezeti az európai szemeszter folyamatába. Ahogy azt a közös foglalkoztatási jelentés kifejti, a szociális jogok európai pillérében azonosított elvek és jogok alakulását a

szociális mutatók eredményjelző táblájának segítségével kell nyomon követni.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) stratégiai jelentőségűnek tartja az európai szemeszter keretét, és elkötelezett az iránt, hogy a továbbiakban is a lehető legeredményesebben közreműködjön benne.

Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság 2018. évi éves növekedési jelentésében ismertetett prioritásokkal, ugyanakkor ismét rámutat arra, hogy nézete szerint az éves növekedési jelentés nem ölel fel más lényeges szakpolitikai területeket, így például a környezetvédelmi politikát vagy más releváns kérdéseket, például a foglalkoztatás minőségét.

Az EGSZB támogatja azt a nézetet, mely szerint a hosszú távú növekedés kulcsa a beruházás, az innováció és a tudás, az oktatás és az egész életen át tartó tanulás, különösen a zöld technológiák és a körforgásos gazdaság tekintetében, de a hagyományosabb ágazatokban is. Az EGSZB üdvözli emellett, hogy az Európai Bizottság az éves növekedési jelentésében nagyobb hangsúlyt helyez a közkiadások összetételére és hatékonyságára, valamint a felelősségteljes költségvetési politikára és a megfelelő és hatékony kiadásokra.

Az EGSZB elismeri továbbá, hogy az európai szemeszter szociális dimenziója erősödött azzal, hogy a szociális jogok európai pillére közelmúltbeli kihirdetésének kontextusában bevezetésre került a szociális eredménytábla.

Az európai szemesztert hozzá kell igazítani a 2020 utáni időszakra szóló jövőbeli stratégiához. E stratégiának a Juncker-Bizottság prioritásain és az Európa 2020 stratégiából és annak (az elkövetkező években is releváns) célkitűzéseiből, illetve a Párizsi Megállapodásból kiinduló 2030-as célokra kell alapulnia.

Az EGSZB végül megismétli, hogy növelni kell a szervezett civil társadalom szerepét az európai szemeszter ciklusában és

konkrétan az éves növekedési jelentés elkészítésében.

Tanulságok a szigorú megszorító politikák elkerülésének érdekében az EU-ban (ECO/401)

(saját kezdeményezés)

Az államadóssággal kapcsolatos válság kezdete óta, amelyet csak tovább súlyosbított a 2008-as gazdasági, pénzügyi és szociális válság, a leginkább sérülékeny európai országok, azaz Portugália, Görögország, Írország, Spanyolország és Olaszország nagyon nehéz időszakon mennek keresztül.

A legsúlyosabb következmények a negatív GDP-növekedési ráta, a munkanélküliség, a vállalkozások fizetéseképtelensége, a legjobban képzettek elvándorlása és az állami szociális védelmi támogatások csökkenése voltak. Ezek a hatások sokféle módon az abszolút szegénység drámai megnövekedéséhez vezettek.

Mindez drámai következményekkel jár a kohéziós és az integrációs politikák célkitűzéseire nézve. Mindemellett ezek miatt az intézkedések miatt csökkentek a gazdasági növekedés lehetőségei, illetve ezek az országok a következő évtizedekben kevésbé tudják majd kezelni a technológiai és környezeti kihívásokat, hiszen a legképzettebbek elhagyták az országot, és csökkentek az állami beruházások lehetőségei.

Az **EGSZB üdvözli**, hogy az Európai Bizottság célul tűzte ki, hogy alapvető módon megreformálja az eurót, felhagyva a megszorítási politikákkal és elmélyítve a gazdasági és monetáris uniót, és azt ajánlja, hogy a jövőbeli válságok kezelése során az Európai Unióban törekedjenek jobb egyensúly elérésére a pénzügyi és a szociális jellegű célok között. Az EGSZB azt ajánlja, hogy a jövőbeli, uniós tagállamokat érintő válságok során az Európai Unió intézményei feleljenek kizárólagosan a kiigazítási programok megtervezéséért és végrehajtásáért.

Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre

„kiegészítő programokat” a gazdasági és társadalmi talpra állás érdekében, amelyeket a „kiigazítási programmal” párhuzamosan vagy annak végrehajtását követően kell megvalósítani. Javasolja továbbá egy külön program létrehozását a szociális dimenzió helyreállítására azokban a tagállamokban, amelyeknek „kiigazítási programokat” kell vagy kellett végrehajtaniuk. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy sürgősen dolgozzon ki egy európai stratégiát a szegénység felszámolására és a hajléktalanok integrációjára az EU-ban.

Az EGSZB azt ajánlja, hogy biztosítsanak külön forrásokat az egészségügyben és az elvándorlás által leginkább érintett ágazatokban (tudomány, programozás, új technológiák, mérnöki és orvosi szakmák) történő munkahelyteremtéshez, hogy elősegítsék az elvándoroltak visszatérését származási országukba. Az EGSZB azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy hozzon létre egy „alapszintű egyetemes európai munkanélküliségi biztosítást”, hogy hatékony választ adjon a digitalizáció, a robotizáció és a mesterséges intelligencia által jelentett, a munkaerőpiacot mélyrehatóan megváltoztató kihívásra. A szegénység felszámolásának kérdése kapcsán az Európai Bizottságnak ki kellene alakítania egy „létminimumot”, és olyan európai szintű megközelítést és tervet kellene elfogadnia, amelynek lényege, hogy „senki sem maradhat le”.

A szociális partnereknek és a civil társadalom képviselőinek az EU, az EKB és más intézmények képviselőivel azonos szinten kellene részt venniük a program nyomonkövetési és értékelési bizottságában.

Beruházás az intelligens, innovatív és fenntartható iparba (CCMI/157)

(Európa Bizottság felkérése)

A termelékenység és az innováció egyik fő hajtóerejét jelentő ipar mindig is a virágzó gazdaság sarokkövének számított

Európában.

Az ipar közvetlenül 36 millió munkahelyet biztosít, és hozzájárul polgáraink magas életszínvonalához. Emellett meghatározó tényezőként mozdítja elő Európa globális vezető szerepét és nemzetközi tekintélyét.

Európa számos iparágban globális éllovas, különösen a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatok, a karbonszegény technológiák, valamint a kifinomult termékek és szolgáltatások területén. Ez a pozíció egy nagyméretű egységes piacra épül, amely 500 millió fogyasztót, erős értékláncokat, képzett és tehetséges munkaerőt és világszínvonalú tudományos bázist tudhat magáénak.

Az új iparosodás korának ismertetőjegye a gyorsuló ütemű gazdasági, társadalmi és környezeti átalakulás, valamint a technológiai áttörés olyan területeken, mint például a robotika, a dolgok internete, a mesterséges intelligencia, az energiarendszerek és a biogazdaság.

Maga az innováció és az értékteremtés is mélyreható változáson megy keresztül egy olyan új fogyasztói generáció hatására, amely közös értékteremtést, összekapcsoltságot és valós idejű teljesítménymérést vár el. Ez egyúttal elhomályosítja a gyártás és a szolgáltatás között húzódó határvonalat. Összekapcsolt világunkban az adatok válnak a versenyképesség új tényezőjévé. Amint a természeti erőforrások szűkössége és az éghajlatváltozás egyre kézzelfoghatóbb valósággá válik, a fenntartható termékek iránti kereslet és a körforgásos fogyasztás exponenciális növekedésnek fog indulni.

-az uniós cselekvésnek azt az átfogó célt kell kitűznie, hogy továbbfejlessze a horizontális politikák jól működő eszköztárát, valamint egy kiszámítható jogi keretet annak érdekében, hogy ösztönözzék az innovációt, támogassák a beruházásokat és segítsék az ipart a társadalmi kihívások megoldásában,

– mindent lépést meg kell tenni az egységes piac megvalósítása érdekében, különös hangsúlyt fektetve a tagállamok általi végrehajtásra,

-minél előbb végre kell hajtani a digitális piacra vonatkozó stratégiát, és célzott foglalkoztatáspolitikával kell azt kiegészíteni,

– nyitott és realista szemléletet kell bevezetni az új, forradalmi technológiák és üzleti modellek tekintetében,

-rugalmas átmenetekre van szükség a munkavállalás és az oktatás között, például tanulószereződéses gyakorlati képzésekre és munkaalapú tanulásra, számos tagállamban jobban el kell ismerni a szakképzés fontosságát,

– a karbonszegény és körforgásos gazdaságokban betöltött vezető szerepnek szolgálnia kell gazdaságaink javát,

– fel kell térképezni azokat a tényezőket, amelyek akadályozzák, hogy a jelenlegi nagymértékű magánmegtakarítás-többletekből az iparba és infrastruktúrába irányuló, jövedelmező beruházások váljanak,

-az uniós támogatásoknak elsősorban az innováció és a kkv-k fellendítésére, a nehéz helyzetben lévő régiók megsegítésére és az emberek szerepvállalásának növelésére kell irányulniuk,

– a K+F és innovációs politikáknak további erőforrásokat kell garantálni a következő pénzügyi keretben,

– a hivatalos statisztikáknak híven kell tükrözniük a gazdaság megváltozott vonásait, így például az elmosódott ágazati határokat és a gazdasági tevékenység új formáit, szükség van egy közös módszerre az ipar és a szolgáltatások által termelt hozzáadott érték kiszámításához.

Pásztor Miklós